

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา
โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
The Development of English for Local Community Activity Packages
Using Activity Based Learning for Mathayomsuksa II Students

Received : 2023-06-17

Revised : 2023-10-19

Accepted : 2024-05-31

ผู้วิจัย วศิน ชูชาติ¹

Wasin Chuchart
wasin_010@yahoo.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ เพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ 1) ชุดกิจกรรม การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา จำนวน 4 ชุด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วยการเรียนรู้ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.79 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.69 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ เท่ากับ .939 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม จำนวน 43 คน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.49/ 81.51 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, กิจกรรมเป็นฐาน, ภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา

¹ ครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม

Professional Level Teacher in Department of Foreign Languages, Samchukratanapokaram School

² การวิจัยนี้ได้รับทุนจากเงินอุดหนุน ปีงบประมาณ 2566 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม

Abstract

The purposes of the study were 1) to develop English for Local Community Activity Packages using Activity Based Learning for Mathayomsuksa II Students according to the efficiency as 75/75 and 2) to compare the learning achievement between before and after using Activity Based Learning. The research instruments were 1) English for Local Community Activity Packages using Activity Based Learning with 0.67 – 1.00 of content validity 2) lesson plans using Activity-Based Learning with 0.67 – 1.00 of content validity and 2) the achievement test with multiple choices, 40 items, had content validity between 0.67 – 1.00, the index of difficulty between 0.23 – 0.79, the power of discrimination between 0.32 – 0.69 and the reliability coefficient of .939. The research population was 43 students of Mathayomsuksa II who registered in English for Local Community subject in 2022 academic year, 2nd semester, Samchukratanapokaram School.

The results were 1) English for Local Community Activity Packages using Activity Based Learning had the efficiency as 83.49/ 81.51 and 2) the students' learning achievement, after using Activity Based Learning, was higher than before

Keywords Activity Packages, Activity Based Learning, English for Local Community

บทนำ

เมื่อโลกเข้าสู่ยุคที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน อาทิ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านสังคม และเศรษฐกิจ ด้านการเมืองการปกครอง และด้านที่มีความสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาเยาวชนเพื่อเป็นประชากรที่มีคุณภาพของชาติ คือ ด้านการศึกษา ที่ต้องมีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของโลกในศตวรรษที่ 21 จุดอ่อนหนึ่งของระบบการศึกษา คือ ภาษาอังกฤษ โดยแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 - 2579 ได้กล่าววาระระบบการศึกษายังมีปัญหาหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จึงระบุเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) หนึ่งในนั้น คือ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy)

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาต้องยึดตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เป็นแนวทางการจัดการศึกษาตามมาตรา 23 ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้และการบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งมีประเด็นที่เกี่ยวข้องที่ปรากฏ ได้แก่ ความรู้และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ภูมิปัญญา และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา สถานศึกษาควรจัดประสบการณ์แก่ผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่าย เห็นคุณค่าของสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เกิดความรู้สึกรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน สอดคล้องกับปรัชญา บัญญัติ และภูมิพจน์ จอมหงษ์พิพัฒน์ (2558) ได้พูดถึงการจัดการศึกษาแบบบูรณาการ มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ทุกระดับ ด้วยเหตุผลที่ว่าสภาพการดำเนินชีวิตของบุคคลในสังคมนั้นเป็นสภาพที่ต้องดำเนินในรูปแบบบูรณาการอย่างชัดเจน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงควรจัดให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ในการดำเนินชีวิตของบุคคลที่เป็นแบบบูรณาการด้วย เพื่อสามารถนำความรู้ ทักษะ กระบวนการ และประสบการณ์ที่ได้รับการฝึกฝนในสถานศึกษาไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะศาสตร์ทุกศาสตร์ไม่อาจแยกจากกันได้เช่นเดียวกับวิถีชีวิตของคนที่จะต้องดำรงอยู่อย่างผสมกลมกลืนเป็นองค์รวม

ในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการมุ่งเน้นให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ที่มีด้วยกันหลากหลายรูปแบบ หนึ่งในวิธีการที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และบทบาทในการเรียนรู้จากกิจกรรม คือ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) มีพื้นฐานมาจากการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Theory) ที่เชื่อว่าเป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ การคิดเป็น และสะท้อนอย่างมีวิจารณญาณมากกว่าแบบดั้งเดิมที่เน้นการสอนครูเป็นศูนย์กลางเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ (McGrath & MacEwan, 2011) จึงเปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้แบบฟังบรรยาย (Lecture Based Learning) สู่การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมหรือการลงมือปฏิบัติ (Activity Based Learning) ซึ่งมีวิธีการและเทคนิคต่างๆ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในการเรียนรู้ (Problem Based Learning) และการเรียนรู้โดยการบริหารสังคม (Service Learning) ซึ่งล้วนแต่เป็น Activity Based Learning (ปริญญา เทวานฤมิตรกุล, 2560) ซึ่งปรากฏกิจกรรม/ เทคนิคต่างๆ เช่น อภิปรายในชั้นเรียน กิจกรรมคิด จับคู่ แลกเปลี่ยน การโต้เถียง เกมในชั้นเรียน แกลเลอรีวอล์ค ฯลฯ ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ส่งเสริม การฝึกแสดงความคิดเห็นอย่างมีวิจารณญาณ และให้แสดงออกโดยผ่านการทำกิจกรรม

สำหรับผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับบริบทท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรีผ่านวิธีการสอนเชิงรุก (Active Learning) โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) ในการพัฒนาบทเรียนและกระบวนการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ พัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้จากบริบทสภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนคุ้นเคยผ่านการเรียนภาษาอังกฤษร่วมกับกิจกรรมที่มีความหลากหลาย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 43 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนสามชุกรัตนโกคาราม
2. ด้านตัวแปร
ตัวแปรอิสระ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. ด้านเวลา
การวิจัยครั้งนี้ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คาบ ทดลองรวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้รูปแบบการวิจัยก่อนทดลอง (Pre-experiment Design or Non Design) แบบวิจัยศึกษากลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (The Group Pretest-Posttest Design) (Best& Kahn, 2006 อ้างถึงใน นรินทร์ สังข์รักษา, 2557) ตามตารางที่ 1 ดังนี้ ตารางที่ 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

เมื่อ	O_1	1	
หมายถึง			ทดสอบก่อนทดลอง (Pretest)
	X		หมายถึง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (การทดลอง)
	O_2		หมายถึง ทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

2. เครื่องมือที่ใช้

2.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 เล่ม ตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ด้านนวัตกรรม ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดประเมินผล และการวิจัย เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและความเหมาะสมโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) และตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ของแบบทดสอบย่อยแต่ละชุดด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตร KR-20 โดยมีรายละเอียดดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่อง The Legend of Suphan Buri มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แบบทดสอบย่อย (ปรนัย) จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.37 – 0.74 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) อยู่ระหว่าง 0.38 – 0.69 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบย่อย เท่ากับ .844

เล่มที่ 2 เรื่อง Suphan Buri's Slogan มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แบบทดสอบย่อย (ปรนัย) จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.72 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.71 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบย่อย เท่ากับ .778

เล่มที่ 3 เรื่อง Suphan Buri's Sightseeing มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แบบทดสอบย่อย (ปรนัย) จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.41 – 0.60 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.72 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบย่อย เท่ากับ .819

เล่มที่ 4 เรื่อง Suphan's VIPs มีค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แบบทดสอบย่อย (ปรนัย) จำนวน 10 ข้อ มีค่าความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.27 – 0.67 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) อยู่ระหว่าง 0.30 – 0.65 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบย่อย เท่ากับ .806

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ด้านนวัตกรรม ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดประเมินผล

และการวิจัย เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและความเหมาะสม จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 แต่แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสรุป โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ คือ การเตรียมความพร้อมนักเรียน ได้แก่ การทบทวนความรู้เดิม การแนะนำกติกา การแบ่งกลุ่ม และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจก่อนดำเนินกิจกรรมในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 ขั้นกิจกรรม คือ การให้นักเรียนได้ลงมือทำกิจกรรมที่ได้เตรียมไว้ตามจุดมุ่งหมายผ่านกิจกรรม การดำเนินบทบาทหน้าที่หรือกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย และแยกย้ายตามกลุ่ม การเสนอความคิดเห็น

ขั้นที่ 3 ขั้นอภิปราย สรุปและนำไปใช้ คือ นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น รวบรวมความคิดเห็นและข้อมูลต่างๆ จากขั้นกิจกรรมและอภิปรายร่วมกันเพื่อนำเอกสารการเรียนรู้ที่ได้รับไป ปฏิบัติและใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล คือ ครูผู้สอนประเมินผลการบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ โดยการประมวลเนื้อหา กิจกรรม ประสิทธิภาพและความคิดเห็น

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) จำนวน 40 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาค่า ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ด้านนวัตกรรม ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดประเมินผลและการวิจัย เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและ ความเหมาะสม จากการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) มีค่าดัชนี ความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ค่าความยากง่าย (Difficulty) อยู่ระหว่าง 0.23 – 0.79 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) อยู่ระหว่าง 0.32 – 0.69 และตรวจสอบคุณภาพด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อหาความคงที่ภายใน (Internal Consistency) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) ด้วยวิธีของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน สูตร KR-20 เท่ากับ .939

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อ ท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีรายละเอียดดังนี้

- นำคะแนนของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบทดสอบย่อย (ปรนัย) จำนวน 10 ข้อของแต่ละชุดกิจกรรม เพื่อหาค่าเฉลี่ยและคิดร้อยละจากคะแนนทั้งหมด ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ของชุดกิจกรรมที่ ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

- เมื่อนักเรียนเรียนครบทั้ง 4 ชุดกิจกรรม จึงทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) จำนวน 40 ข้อ และนำคะแนนดังกล่าวหาค่าเฉลี่ยและคิดร้อยละจากคะแนนทั้งหมด ซึ่งเป็นค่าประสิทธิภาพ (E_2) ของชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

3.2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยนำคะแนนที่ได้ จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรม เป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการ เรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นำคะแนน ที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนและก่อนเรียน ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเรา โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 ดังนี้ ตารางที่ 2 แสดงประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

เรื่อง	คะแนนแบบทดสอบระหว่างเรียน			คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน		
	เต็ม	Mean	ร้อยละ	เต็ม	Mean	ร้อยละ
ชุดกิจกรรมที่ 1 The Legend of Suphan Buri	10	7.33	73.26	40	32.60	81.51
ชุดกิจกรรมที่ 2 Suphan Buri's Slogan	10	8.26	82.56			
ชุดกิจกรรมที่ 3 Suphan Buri's Sightseeing	10	8.70	86.98			
ชุดกิจกรรมที่ 4 Suphan's VIPs	10	9.12	91.16			
รวมเฉลี่ย	40	33.40	83.49	40	32.60	81.51

จากตารางที่ 2 พบว่า หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 เล่มแล้วนั้น มีคะแนนเฉลี่ย 33.40 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ (E_1) 83.49 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) จำนวน 40 ข้อ ได้คะแนนเฉลี่ย 32.60 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ (E_2) 81.51 ดังนั้น ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ดังนี้ ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	μ	σ
ก่อนเรียน	43	40	14.98	3.53
หลังเรียน	43	40	32.60	2.29

(N=43)

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของประชากรที่ศึกษาเมื่อเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) จำนวน 40 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 14.98 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.53 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 32.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.29 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 4 เล่มแล้วนั้น มีคะแนนเฉลี่ย 33.40 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ (E_1) 83.49 และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบปรนัย) จำนวน 40 ข้อ ได้คะแนนเฉลี่ย 32.60 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ (E_2) 81.51 ดังนั้นค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับพิชชุดา น่วมนงบุญ (2562) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ศัพท์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดนวลนรดิศวิทยา กรม รัชมิ่งคลาภิเษก ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.84/77.89 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 และปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ที่ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning) เสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 71.59/70.28 ยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ปรับปรุงคำถามบางข้อและกิจกรรมบางชุดก่อนที่จะนำไปใช้กับนักเรียน จำนวน 30 คน พบว่ามีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 76.05/81.08 ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญเนื่องจากการที่ผู้วิจัยสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้กิจกรรมเป็นฐานบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นสุพรรณบุรี รวมทั้งผ่านกระบวนการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และเนื้อหาเป็นเรื่องราวที่นักเรียนมีความคุ้นเคย บทเรียนมีความเหมาะสมกับช่วงวัย มีกิจกรรมที่หลากหลายภายใต้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานที่มุ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็นร่วมกันระหว่างนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจิมจิต สร้อยสมุทร (2563) ที่พบว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทั้งความรู้ เนื้อหา ทักษะ ประสบการณ์ สามารถแก้ปัญหา และสามารถนำไปเชื่อมโยงปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก มีความรู้คงทนมากขึ้น มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ และมีความสุขในการเรียนเนื่องจากการได้มีโอกาสทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลให้มีสัมพันธภาพที่ดียิ่งขึ้นกับเพื่อนและกับครูผู้สอน และสอดคล้องกับชญาณีน พันธุ์ศรีสุวรรณ และนิธิตา อติภัทรนันท์ (2560) ที่กล่าวว่ากิจกรรมช่วยให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้นเพราะผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น บทบาทสมมติ การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน เกม การแก้ไขปัญหาตามสถานการณ์ต่างๆ รวมถึงสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษามากขึ้น ตลอดจนเป็นการกระตุ้นการใช้ภาษาที่ได้เรียนมาผ่านการสื่อสารกับเพื่อนมากขึ้น อีกปัจจัยหนึ่งคือเนื้อหาของบทเรียนในชุดกิจกรรมมาจากเรื่องราวในท้องถิ่นและสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน นับว่าเป็นพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนมีกันอยู่ทุกคน

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.98 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.53 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 32.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.29 แสดงว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับปิยะนุช แจ่มหม้อ (2563) ศึกษาเรื่องการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการศึกษาพบว่าผลการเปรียบเทียบทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง 33 คน พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเพ็ญญา ตลับกลาง (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขียนเขต ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งสอดคล้องกับพิชชุดา น่วมองบุญ (2562) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนศัพท์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) พบว่าความสามารถด้านศัพท์และการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ Zahoor-ul-Haq et al. (2017) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่าการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้ ผลการทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาที่ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อท้องถิ่นของเราโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 บูรณาการระหว่างวิธีการสอนโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานและเรื่องราวท้องถิ่นสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นเรื่องราวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนมีความคุ้นเคยจึงส่งผลให้คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีปัจจัยสำคัญจากการใช้กิจกรรมเป็นฐานซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์และเกิดกระบวนการในการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับรัฐพล ศรีชัยวงศ์ และจารุณี มณีกุล (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาบทเรียนตามแนวการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าเนื้อหาของบทเรียนมาจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งเนื้อหาเหล่านี้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่บ้างแล้ว เนื้อหาท้องถิ่นที่นำมาจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดเลือกเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อีกทั้งเนื้อหาที่เรียนเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้เรียนอยู่บนพื้นฐานความรู้และความสนใจของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานใช้เวลาทำกิจกรรมพอสมควร ดังนั้นครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการบริหารจัดการขั้นตอนและควบคุมเวลาให้เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินกิจกรรมได้ครบกระบวนการและเกิดการเรียนรู้
2. การทำกิจกรรมแต่ละครั้ง ครูผู้สอนต้องอธิบายหลักเกณฑ์/กติกาของกิจกรรมและการให้คะแนนให้ชัดเจน เพื่อการดำเนินกิจกรรมของผู้เรียนมีความชัดเจนถูกต้องตามกติกา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. หากมีการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการเปรียบเทียบระหว่างวิธีการสอนและกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนที่จัดอยู่ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่าวิธีการสอนใดมีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพ
2. จากผลการวิจัย พบว่า ค่าประสิทธิภาพอยู่ในระดับค่อนข้างสูง อาจเกิดจากเพราะผู้เรียนมีประสบการณ์ ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง ดังนั้น ควรนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาอื่นๆ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน เช่น รายวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด, รายวิชาภาษาอังกฤษอ่าน-เขียน เป็นต้น เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและวิธีการสอนภาษาให้มีความน่าสนใจ

บรรณานุกรม

- จริมจิต สร้อยสมุทร. (2563). การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษและความสุขในการเรียนโดยใช้บริบทท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทศึกษาศาสตร์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม
- ชญาสินี พันธุ์ศรีสุวรรณ และนิธิดา อติภัทรนนท์. (2560). “การใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*. 20(2), 47-57.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2557). *การวิจัยและพัฒนาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประยูร บุญใช้ และภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์. (2558). “การวิจัยและพัฒนาการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการโดยใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเป็นฐาน สำหรับสถานศึกษาในชุมชนรอบหนองหาร จังหวัดสกลนคร”, *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 12(58), 185–193.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2560). *เทคนิคการสอนแบบ Active Learning เพื่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์*. เอกสารประกอบการบรรยาย โครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปิยะนุช แจ่มหม้อ. (2563). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนครสวรรค์, พิษณุโลก.
- พิชชดา น่วมองบุญ. (2562). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมการอ่านภาษาอังกฤษที่เน้นการเรียนรู้ศัพท์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการใช้การเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity-Based Learning) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดนวลนรดิศวิทยาแคม รัชมิ่งคลาสิก”, *การประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ครั้งที่ 9 The 9th STOU National Research Conference* (น. 1741-1756). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เพ็ญนภา ตลับกลาง. (2562). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีสอนกิจกรรมเป็นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดเขยอนเขต*. (การค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.
- รัฐพล ศรีชัยวงศ์ และ จารุณี มณีกุล. (2560). “การพัฒนาบทเรียนตามแนวการสอนภาษาที่เน้นเนื้อหาเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและความรู้ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6”, *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์*. 19(3), 253-266.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579*. กรุงเทพฯ : บริษัท พรินทกราฟฟิค จำกัด.
- McGrath, J.R.& MacEwan G. (2011). “Linking pedagogical practices of activity-based teaching”, *The International Journal of Interdisciplinary Social Sciences*, 6, 261-274.
- Ul-Haq, Z., Khurram, B, A., & Bangash, A. K. (2017). “Development of Speaking Skills through Activity Based Learning at the Elementary Level”, *Eurasian Journal of Educational Research*. 69(2017), 241-252.